

Stanovisko Výboru regionů „Společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob (CCCTB)“

(2012/C 54/10)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá skutečnost, že od vytvoření Evropské unie se zdanění společností věnuje zvláštní pozornost jako významnému prvku vytvoření vnitřního trhu;
- zastává mínění, že pokud by výpočet základu daně zpracovával jediný finanční úřad, jenž by byl navíc příslušný ve všech otázkách nebo sporech ve vztahu k tomuto základu daně, znamenalo by to zjednodušení a zdroj úspor administrativních nákladů společností, které by tak měly místo 27 úřadů jediného partnera pro určení svého základu daně;
- zdůrazňuje, že daňové ztráty mohou být ovšem převáděny donekonečna a rovněž se zavádějí opatření proti zneužívání;
- aniž by přímo zpochybňoval samotný princip směrnice, zastává názor, že návrh musí být přezkoumán. V úvahu je třeba vzít potřebu a) dostatečných kvantitativních a kvalitativních ukazatelů umožňujících úplné posouzení dopadů subsidiarity na takovýto přeshraniční návrh, b) více údajů o úplných dopadech CCCTB a c) analýzy dopadu návrhu na místní a regionální orgány.

Zpravodaj	pan Gusty GRAAS (LU/ALDE), člen zastupitelstva města Beetebuerg
Odkaz	Návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB) KOM(2011) 121 v konečném znění

I. ÚVOD

VÝBOR REGIONŮ

1. vítá skutečnost, že od vytvoření Evropské unie se zdanění společností věnuje zvláštní pozornost jako významnému prvku vytvoření vnitřního trhu;

2. zastává mínění, že provozování přeshraničních podnikatelských aktivit naráží často na velký počet různých právních norem, především v daňové oblasti, což představuje podstatnou překážku především pro malé a střední podniky, ale také pro rozvoj vnitřního trhu;

3. odvolává se rovněž na sdělení Komise o zdanění společností z roku 1990 (SEK(90)601), které bylo na počátku řady významných opatření v oblasti přímých daní, jako je směrnice „o fúzích“ 90/434/EHS, směrnice „o mateřských a dceřiných společnostech“ 90/435/EHS a úmluva o zamezení dvojímu zdanění 90/436/EHS. O desetiletí později doplnila tuto soustavu evropských daňových opatření směrnice „o úrocích a poplatcích“ 2003/49/ES;

4. s uspokojením konstatuje, že po roce 2000 se Komise vrátila k ambicióznější politice v oblasti zdanění, když se pokusila o celkové pokrytí aktivit společností na úrovni EU pomocí společného a konsolidovaného základu zdanění společností. Tyto „nové“ ambice Komise potvrzují sdělení KOM(2003) 726 z roku 2003 a KOM(2005) 702 z roku 2005;

5. poznamenává, že prohlášení Komise získaly konkrétní směr v listopadu 2004, kdy byla vytvořena pracovní skupina, jejímž úkolem bylo prozkoumat zavedení společného konsolidovaného základu daně z příjmu společností (pracovní skupina pro CCCTB);

6. seznámil se s prací této skupiny, zejména s pracovním dokumentem „CCCTB: možné prvky technického řešení“ (CCCTB/WP/58), který z velké části položil technické základy pro návrh směrnice Rady o společném konsolidovaném základu daně z příjmů právnických osob (CCCTB) z 16. března 2011 (KOM(2011) 121 v konečném znění), jenž je předmětem tohoto stanoviska;

II. HODNOCENÍ NÁVRHU

7. zastává mínění, že pokud by výpočet základu daně zpracovával jediný finanční úřad, jenž by byl navíc příslušný ve všech otázkách nebo sporech ve vztahu k tomuto základu

daně, znamenalo by to zjednodušení a zdroj úspor administrativních nákladů společností, které by tak měly místo 27 úřadů jediného partnera pro určení svého základu daně;

8. upozorňuje na to, že koncepce hlavního daňového orgánu nesmí vést k tomu, že skupiny podniků budou moci v Evropě svobodně volit svůj daňový domicil, jak je tomu fakticky přinejmenším u skupin podniků s mateřskými podniky v třetích zemích;

9. bere na vědomí, že podle Komise by konsolidace zdanitelných výsledků poskytla řešení problému převodní ceny a znamenala by také podstatnou úsporu administrativních nákladů společností, protože by se na „celoevropské“ transakce již nemusel uplatňovat poměr převodních cen. Konsolidace by byla také řešením problému přeshraniční kompenzace ztrát;

10. konstatuje, že návrh také výslovně uvádí, že „není zamýšlen k tomu, aby ovlivnil daňové příjmy a dopad na rozdělení daňových základů mezi členské státy EU (...)“, avšak přirozené a logické vyústění CCCTB je vyrovnání daní z příjmů právnických osob;

11. připomíná, že smyslem návrhu je zavedení společných pravidel pro určení základu daně pro společnosti, které fungují v tomto režimu. Pokud jsou společnosti součástí skupiny, je kromě toho základ daně určen na konsolidovaném základu;

12. zdůrazňuje, že stávající návrh nepokrývá harmonizaci daňových sazeb a že členské státy budou uplatňovat svoje vlastní daňové sazby na svůj díl základu daně poplatníků. Mělo by se ale zvážit také zavedení minimálních daňových sazeb, které by však měly být tak nízké, aby zachovávaly dostatečný prostor pro zdravou daňovou konkurenci mezi členskými státy;

13. podtrhuje, že směrnice by se vztahovala na společnosti založené podle legislativy určitého členského státu, které 1) mají jednu z forem vyjmenovaných v příloze I směrnice a 2) podléhají jedné z daní z příjmů společností uvedených v příloze II směrnice nebo obdobně následně zavedené dani („poplatníci-rezidenti“). Směrnice by se dále vztahovala na společnosti založené podle legislativy třetí země, pokud

1) mají formu podobnou jedné z forem uvedených v příloze I ⁽¹⁾ a 2) podléhají jedné z daní z příjmů společností uvedených v příloze II („poplatníci-nerezidenti“);

14. klade si otázku, zda by se režim CCCTB nemohl uplatňovat také na osobní obchodní společnosti;

15. konstatuje, že poplatníci-rezidenti i nerezidenti podléhají pravidlům uvedeným v návrhu pouze tehdy, pokud se pro jejich aplikaci rozhodnou;

16. souhlasí s tím, že pokud společnost funguje v rámci systému stanoveného touto směrnicí, přestává podléhat vnitrostátním režimům daně z příjmů právnických osob ve vztahu ke všem záležitostem upraveným směrnicí, není-li uvedeno jinak;

17. vítá skutečnost, že odečitatelné náklady zahrnují také na náklady na výzkum a vývoj a náklady vynaložené při získávání vlastního nebo dluhového kapitálu pro účely podnikání. Je proti okamžitému odpočtu nákladů souvisejících s trvalým hospodářským majetkem;

18. navrhuje, aby pravidelné náklady na ochranu životního prostředí a snížení emisí skleníkových plynů byly rovněž považovány za odečitatelné náklady;

19. vyzývá Komisi, aby posoudila důsledky toho, že daňové ztráty mohou být donekonečna převáděny do příštího období, a aby prozkoumala, jaká potenciální opatření by mohla zabránit zneužívání;

20. připomíná, že režim CCCTB zavádí pouze zvláštní pravidla pro výpočet základu daně společností, nikoliv pravidla účtování. Návrh nemá žádný vliv na vnitrostátní pravidla finančního účetnictví;

21. zastává mínění, že k plnému dosažení zamýšleného zjednodušení administrativy by mělo zavedení společného konsolidovaného základu daně probíhat souběžně se zavedením společných účetních pravidel;

22. konstatuje, že při dobrovolném uplatňování režimu CCCTB by stávající poměr rozdělení výústil ve snížení daňových výnosů 11 členských států. Kromě toho by dobrovolné uplatňování režimu CCCTB vedlo ke snížení hrubého domácího produktu a zaměstnanosti v 21 členských státech;

III. ROZDÍLNÉ NÁZORY

23. připomíná, že na legislativu přímých daní se vztahuje článek 115 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), podle něhož rozhoduje Rada jednomyslně zvláštním legislativním postupem a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem;

24. konstatuje, že některá parlamentní shromáždění členských států zaslala předsedům Evropského parlamentu, Rady a Komise odůvodněná stanoviska, ve kterých vyjadřují své obavy z nedodržení zásady subsidiarity;

IV. DŮSLEDKY PRO MÍSTNÍ A REGIONÁLNÍ ORGÁNY

25. konstatuje, že návrh se nezaměřuje na místní a regionální daně a zabývá se jen „daní z příjmů právnických osob uvedených v příloze II“; tato příloha v zásadě uvádí hlavní přímé daně uplatňované členskými státy;

26. zastává však názor, že návrh je velmi významný pro místní a regionální orgány, protože významná část jejich příjmů pochází 1) z místních nebo regionálních daní vybíraných z vnitrostátního základu daně nebo, a to je častější případ, 2) z podílu na vnitrostátním zdanění společností ⁽²⁾;

27. zastává mínění, že přestože nejsou v návrhu přímo řešeny místní a regionální daně, budou ve většině členských států přímo ovlivněny zavedením režimu CCCTB. Přestože to návrh neukládá, zdá se, že členské státy, které nabídnou svým poplatníkům možnost CCCTB, automaticky využijí tento základ rovněž pro stanovení svých místních a regionálních daní. Opačné rozhodnutí by vedlo k tomu, že by se na místní a regionální úrovni základ daně nadále určoval podle starých vnitrostátních pravidel, což by samozřejmě velice omezovalo výhody režimu CCCTB;

28. je přesvědčen, že je třeba se prioritně zabývat tímto aspektem návrhu směrnice, a to tím spíše, že přílohy II a III mohou vést k rozdílným interpretacím. Příloha III totiž obsahuje seznam neodečitatelných daní, což jsou někdy daně čistě místní nebo regionální povahy. Pokud se o základech daně rozhoduje na úrovni států, mělo by smysl zahrnout do působnosti směrnice místní a regionální daně, aby jejich základ daně zůstal obdobný jako ten, o němž se rozhoduje na evropské úrovni a bude se aplikovat na úrovni států. Na druhé straně pokud se podnik rozhodne pro jednotné daňové přiznání na evropské úrovni a daňové výnosy pak mají být přerozděleny, je třeba, aby si místní a regionální orgány vybraly, co jim náleží;

29. zastává mínění, že je tedy třeba jasně definovat situace, kdy CCCTB ovlivňuje zdanění právnických osob s účinkem na místní nebo regionální orgány;

30. vzhledem k tomu, že jakákoliv úprava zdanění společností bude mít pravděpodobně vliv na regiony a další samosprávy, lituje, že v takové směrnicí chybí přesné informace o dopadech na místní a regionální orgány;

⁽¹⁾ Komise každoročně přijme seznam forem společností třetích zemí, o kterých se má za to, že mají obdobnou formu (článek 3 návrhu).

⁽²⁾ Viz studie Center for Strategy & Evaluation Services: „Local and Regional Corporate Taxes across the EU“, informační dokument z července 2011.

V. ZÁVĚRY

31. hájí zájmy místních a regionálních samospráv a zastává názor, že je potřebná hloubková analýza dopadu na rozpočty obcí a regionů dříve, než návrh směrnice o CCCTB vstoupí v platnost;

32. vyslovuje se proto pro vytvoření pracovní skupiny ad hoc složené z členů VR, Komise a místních/regionálních daňových orgánů, která by tuto analýzu provedla;

33. zastává názor, že všechny členské státy by se měly více zabývat důsledky návrhu směrnice a co nejdříve zaslat Komisi své připomínky a poznámky, podložené odbornými a nezávislými studiemi;

34. je přesvědčen, že větší daňová harmonizace bude účinná jen v případě, že CCCTB vstoupí v platnost ve všech členských státech;

35. klade si otázku, zda možnost volby systému stanovená směrnicí nemůže vést ke zvýšení administrativní činnosti jak v podnicích, tak v daňových orgánech, a zda by proto nebylo vhodné umožnit pouze období přechodu k této volbě. Dále se Výbor regionů táže, zda by po přezkumu tohoto textu a po ukončení tohoto období přechodu neměl být režim CCCTB povinný, alespoň pro podniky určité velikosti;

36. navrhuje, aby zavedení CCCTB proběhlo najednou, neboť pouze tak lze v plné míře docílit zjednodušení spojené s harmonizací;

37. vyslovuje se pro přezkoumání vzorce rozdělení takovým způsobem, aby bral více v úvahu hospodářskou situaci různých členských států;

38. táže se, zda vzhledem k finančním problémům, které v současnosti otřásají Evropou, a k negativnímu dopadu na příjmy z daní a na zaměstnanost, na něž poukázalo posouzení dopadu provedené Komisí a další studie, nastal vhodný čas k řešení tak významné etapy daňové harmonizace;

39. zastává mínění, že návrh směrnice by měl více odkazovat na pravidla vnitrostátní jurisdikce v oblasti právních postupů;

40. bere na vědomí požadavky evropských podniků na zjednodušení jejich daňových postupů, započítávání ztráty v rámci skupiny a vyloučení dvojího zdanění nebo nadměrného zdanění, které je v současném systému postihuje;

41. naopak se obává, že dojde k velmi rozdílným dopadům v jednotlivých členských státech, které však budou většinou negativní, a to jak z hlediska daňových výnosů, tak z hlediska růstu a zaměstnanosti;

42. klade si otázku, zda režim CCCTB bude celkově pro podniky představovat zjednodušení, nebo naopak bude příčinou daňového plánování a tedy dalších obtíží. Vzhledem k volitelné povaze režimu jej budou podniky muset včetně 27 stávajících režimů podrobně studovat a opakovaně vyhodnocovat, zda tento režim využít či nikoliv⁽³⁾;

43. táže se, zda kromě CCCTB neexistují jednodušší alternativní možnosti přeshraniční kompenzace ztrát, a to především pro malé a střední podniky. V této souvislosti odkazuje na sdělení Komise KOM(2006) 824;

44. v neposlední řadě si klade otázku, jaká je proporcionalita tohoto opatření vzhledem k počtu evropských skupin, které by z něj měly prospěch;

45. v každém případě je přesvědčen, že návrh směrnice je neúplný v tom, že se nezabývá místními a regionálními daněmi. Hrozí možnost, že se problémy z celostátní úrovně přesunou na úroveň místní nebo regionální, protože současné znění návrhu v oblasti místních a regionálních daní zachovává rozdílné režimy a odlišné zjišťování základu daně. Je tedy pro zahrnutí ustanovení, jež by bylo příznivé pro místní a regionální daně, aby tak členské státy mohly přijmout nezbytná opatření;

46. aniž by přímo zpochybňoval samotný princip směrnice, zastává názor, že návrh musí být přezkoumán. V úvahu je třeba vzít potřebu a) dostatečných kvantitativních a kvalitativních ukazatelů umožňujících úplné posouzení dopadů subsidiarity na takovýto přeshraniční návrh, b) více údajů o úplných dopadech CCCTB a c) analýzy dopadu návrhu na místní a regionální orgány.

⁽³⁾ Viz Leon Bettendorf, Michael, P. Devereux, Simon Loretz a Albert van der Horst, Corporate tax reform in the EU: Weighing the pros and cons, Vox, 20. března 2011.

VI. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

KOM(2011) 121 v konečném znění

Článek 12

Odečitatelné výdaje

Doplnit text

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Odečitatelné výdaje zahrnují všechny náklady na prodej a výdaje, očištěné o odpočitatelnou daň z přidané hodnoty, které daňový poplatník vynaložil za účelem dosažení nebo zajištění příjmů, včetně nákladů na výzkum a vývoj a nákladů vynaložených při získávání vlastního nebo dluhového kapitálu pro účely podnikání.	Odečitatelné výdaje zahrnují všechny náklady na prodej a výdaje, očištěné o odpočitatelnou daň z přidané hodnoty, které daňový poplatník vynaložil za účelem dosažení nebo zajištění příjmů, včetně nákladů na výzkum a vývoj a nákladů vynaložených při získávání vlastního nebo dluhového kapitálu pro účely podnikání. <u>Za odečitatelné se dále považují pravidelné náklady na ochranu životního prostředí a snížení emisí skleníkových plynů.</u>

Odůvodnění

K účinnému boji proti ničení životního prostředí a změně klimatu se navrhuje ve zdanění podniků vytvořit podněty, které poplatníky povzbudí k vyšším investicím do ochrany životního prostředí.

Pozměňovací návrh 2

KOM(2011) 121 v konečném znění

Článek 133

Přezkum

Doplnit text

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise pět let po vstupu této směrnice v platnost přezkoumá její uplatňování a podá Radě právu o jejím fungování. Zpráva bude především obsahovat analýzu dopadu mechanismu stanoveného v kapitole XVI této směrnice pro rozdělení daňových základů mezi členské státy.	Komise pět let po vstupu této směrnice v platnost přezkoumá její uplatňování a podá Radě právu o jejím fungování. Zpráva bude především obsahovat analýzu dopadu mechanismu stanoveného v kapitole XVI této směrnice pro rozdělení daňových základů mezi členské státy. <u>Zpráva dále musí povinně obsahovat analýzu účinků směrnice na místní a regionální samosprávu.</u>

Odůvodnění

Není možné vyloučit možnost, že tato směrnice bude mít významný vliv na regiony a místní samosprávu. Je tedy nutné, aby Komise pět let po vstupu směrnice v platnost vyhodnotila také její účinky na regionální a místní rozpočty.

V Bruselu dne 14. prosince 2011

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO